

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2092/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Милева Вуковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Станишић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1904/19 од 17.09.2019. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1904/19 од 17.09.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 4055/17 од 29.01.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужила да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању, закључен између тужене, као даваоца издржавања и сада пок. ГГ из ... као примаоца издржавања, оверен пред Општинским судом у Чачку 22.08.2001. године под ознаком Р 352/01. Обавезане су тужиле да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 372.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 1904/19 од 17.09.2019. године, потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена, при чему евентуална погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужиле нису доказале да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Ставови на које се тужиле у ревизији позивају нису меродавне за примену института посебне ревизије, јер се не односе на исту чињеничну и правну ситуацију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном одлуком одлучено је о тужбеном захтеву у тужби од 15.05.2014. године, чију је вредност предмета спора утврдио суд у износу од 4.000.000,00 динара. Наведена динарска вредност предмета спора одговора противвредности од 34.619 евра на дан подношења тужбе, обзиром да је 1 евро износио 115,5417 динара.

Имајући у виду да је предметни спор имовинско-правне природе у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**